

РЕШЕНИЕ

№ 1397

гр. Варна, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 12 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Десислава Йорданова

при участието на секретаря Станислава Ст. Стоянова
като разгледа докладваното от Десислава Йорданова Гражданско дело № 20233110108740 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени от*** срещу С. Т. Т. кумулативно обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ и 86 ЗЗД за установяване съществуването на паричното притежание, удостоверено в Заповед № ***/24.02.2023 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № ****/2023 по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в, за следните суми: 366,79 лв. /триста шестдесет и шест лева и седемдесет и девет стотинки/, представляваща дължима главница за периода от 18.05.2021 г. до 18.04.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението /23.02.2023 г./ до окончателното погасяване на задължението и сумата от 45,62 лв. /четиридесет и пет лева и шестдесет и две стотинки/, представляваща обезщетение за забава за периода 17.07.2021 г. – 19.02.2023 г., всички суми, дължими във връзка с фактурирани ***услуги, по партида с аб. № 1155332, за периода 17.06.2021 г. – 19.04.2022 г., за обект, находящ се на адрес: гр. ***Ищцовото дружество ***твърди в исковата молба, че ответникът в качеството си на потребител на водоснабдителни и канализационни услуги за имот, находящ се на адрес гр. В**с абонатен номер ***, е ползвал предоставени от ищеца услуги, които не е заплатил. Излага се, че ответникът е наемател на обекта- общински имот съгласно заповед на кмета на района от 29.08.2019г. и е титуляр на партидата за имота. Съгласно договора за наем на общинския имот, ответникът е задължен да заплаща потребителни ***услуги. На 24.06.2022 г. било подписано споразумение за разсрочено плащане, което не било изпълнено. На 24.06.2022 г. бил извършен оглед на водомера, монтиран в жилището в присъствието на ***Т., при което е отчетено показание 1240 кум м.Поради неплащане на горните суми, ищецът е подал заявление и е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, като на основание чл. 415, ал. 1 ГПК е бил уведомен, че може да предяви иск за установяване на вземането си, предвид подадено възражение от длъжника. В исковата молба се сочи, че претендираната сума за главница представлява реално доставени и отчетени ***услуги в имота. Претендира и присъждане на направените съдебни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба чрез назначения му особен представител. В отговора се поддържа, че иска е неоснователен. Не се оспорва, че ответникът е потребител на ***услуги. Оспорва ищецът да е доставял ***услуги

на ответника в процесния период на претендираната от ищеца стойност. Оспорва се доказателствената стойност на представената от ищеца справка за недобора, оспорва се начина, методиката и основанието за начисляване на количеството **услуги. Твърди се, че споразумението от 24.06.2022 г. няма обвързващо ответника значение, тъй като не е подписано от него, както и че от споразумението не се установява размер и стойност на услугите за процесния период. Счита, че не се доказва отчитането да е направено по надлежен ред- посредством карнети. Намира за недоказан обема на доставените услуги. Иска се отхвърляне на исковата претенция. Оспорва реалното потребление на ***услуги в имота, извършването на регулярен отчет от ищеца, че е проведено дистанционно отчитане и използване на електронен карнет. Иска се отхвърляне на претенциите.

Варненския районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното:

Предмет на делото са обективно кумулативно съединени положителни установителни искове по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.327, ал.1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

При така релевираните твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): 1) наличието на действително облигационно правоотношение между страните, по силата на което ответникът е потребител на водоснабдителни и канализационни услуги като титуляр на партида с абонатен номер ***за обект, находящ се на адрес гр. ****; 2) ищецът е предоставил на потребителя посочените водоснабдителни и канализационни услуги в заявения обем, като доставената и потребената вода е отчетена и измерена по предвидения в Общите условия за предоставяне на ***услуги на потребители от ***оператор вкл. Измервателното устройство е изправно и сертифицирано, размера на претендираните задължения за заплащане на продажна цена за предоставени ***услуги, настъпването на изискуемостта на тези задължения, както и размера на мораторната лихва върху главницата.

Ответникът следва да установи, че дължимите суми за потреблението на ***услуги за посочения в исковата молба период са изплащани редовно и в срок.

Процесните отношения по повод предоставянето на водоснабдителните и канализационните услуги почиват на нормативната уредба, съдържаща се в Закона за водите, Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. Потребителите на ***услуги на територията на гр. Варна и операторът „*** гр. Варна са обвързани и от Общите условия на дружеството, приложени по делото.

С доклада по делото е отделено за безспорно, че ответникът е потребител на ВиК услуги за процения имот в процесния период, в качеството на наемател на обекта, който е общинска собственост.

По въпросите за доставка и измерване на ВиК услугите:

По делото е представена справка за недобора на частен абонат за аб. номер ***, в която като абонат е посочен именно ответника. В справката е посочено потребление към началото на процесния период – 18.05.2021 г.- 1084, а към края на периода 18.04.2022 г.- 1189, т.е. за процесния период 105 куб.м..

От ищеца е представен опис на отчети за абонатен номер ***от таблет за процесния период, като показанията на 18.05.2021 г. са били „1084“, а на 18.04.2022г. е отчетено показание „1189“. В описа е посочено, че водомерът е изправен.

Представен е констативен протокол 90/24.06.2022 г., от който се установява, че при извършена проверка от инкасатор- *** проверен водомер с фабричен номер ***на адрес г*** и е констатирано показание на водомера 1240. Протоколът е подписан от инкасатора и ***Т. в качеството на присъствал на проверката.

Видно от заповед 133/29.08.2019 г. на кмета на район „Владислав Варненчик“ в процесния имот заедно с ответника е настанено и лицето Артур Татиос Т..

По делото е изслушана и приета без възражения от страните съдебно-счетоводна експертиза, от която се установява, че сбора на стойността на фактурите, посочено в справка за недобора за аб. номер ***е в размер на 366,79 лв. Вещото лице е посочило, че потребеното количество вода е отчетено с електронен карнет и е констатирано в колона 2а в таблица 1, съобразно справката за недобора. Посочено е че посещение на имота и отчитане на водомера е безпредметно, тъй като на 17.02.2023 г. водомерът е сменен. Експертът е посочил, че лихвите са изчислени съгласно чл.33, ал.2 от ОУ, а именно съобразно

задължението на потребителите да заплащат ползваните ***услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Лихвата е изчислена в размер на 45,75 лв. от падежа на всяка фактура до 19.02.2023г. Вещото лице сочи, че няма постъпили плащания по фактурите. Съдът намира, че следва да даде вяра на така изготвената експертиза, тъй като същата е компетентно дадена и отговора точно и обосновано на поставените въпроси.

Съобразно разпоредбата на чл. 11, ал. 7 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и чл. 8, ал. 3 и ал. 4 от Наредба No 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребители и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, одобрените от ДКЕВР Общи условия на договорите за предоставяне на В и К услуги регулират отношенията между страните, в случай, че същите не са уговорили нещо различно в споразумение помежду си. Доколкото по делото не се твърди от страните да са постигнали различни договорки, то и приложими в техните отношения са ОУ, представени от ищеца по делото.

Представените доказателства са достатъчни да обосноват извод, че отчетените и осчетоводени количества вода са реално доставени. Следва да се съобрази, че доставката на ***услуги се установява от разглеждането в съвкупност на представените по делото частни документи. Представените от ищеца опис и справка представляват частни документи изхождащи от страната и удостоверяващи изгодни за нея факти, като не се ползват с обвързваща съда сила, а следва да се преценяват в съвкупност с останалите доказателства. Именно при тяхната преценка ведно с подписания от представител на ответника – лице, което заедно с ответника е настанено да живее в процесния имот с настанителната заповед на кмета на район „***“ протокол от 24.06.2022 г., в който е посочено показание на водомера, се установява, че са доставяни ВиК услуги. Протоколът от 24.06.2022г. е подписан след процесния период, но като документ, който изхожда и от представител на ответника и обитател на имота го обвързва страните от констатациите в него, установява, че имотът е водоснабден.

Количеството на потребените ***услуги се установява от опис на отчети на л.73 от делото, разгледан в съвкупност със справката за недобора и протокола от 24.06.2022г.

За отчетния период 18.05.2021 г. до 18.04.2022 г. по делото е представен опис на отчети на абоната /л. 73-74/, от който се установява, че отчитането е извършено с таблет или с така наречения електронен карнет. Съгласно чл. 23, ал. 4 от ОУ и чл. 32, ал.4 от Наредбата при ползването на електронен карнет, както и при дистанционно отчитане не се изисква подпис на потребител. Видно от отразеното в електронния карнет за процесния период част от отчитанията са направени при реален отчет. Следва да се има предвид и че в опис на отчета е посочено, че в определени месеци начисляването е поради липса на достъп до имота. Служебно начисленото количество изразходена вода не освобождава потребителя от задължението му да заплати същото. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ ***операторът издава ежемесечни фактури при наличие на консумация и/или служебно начисляване на количества, като съгласно ал. 2 потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми в 30 – дневен срок след датата на фактурата. В случай че потребителят не е съгласен с така определената цена по фактурите, за него е налице възможност да подаде възражение писмено пред ВиК оператора в 30 – дневния срок за плащане, съобразно чл. 34, ал. 1 от ОУ и чл. 40, ал. 2 от Наредбата. По делото доказателства в тази насока не са ангажирани. Наред с изложеното за потребителят е била налице и възможност по чл. чл. 24, ал. 3 от ОУ в случай че не е съгласен с показанията на техническото средство или отразеното количество потребена вода от страна на ***оператора да поиска уточняване с насрещната страна извършване на замерване на водомера в удобно за двете страни време в срок не по-дълъг от една година от последното замерване, който към настоящия момент е изтекъл и дори не се навеждат твърдения от страна на потребителя, че е изпълнил тази процедура, уредена в негов интерес, поради което и съдът намира, че същият не може да се позовава на собственото си неправомерно поведение.

Соченото от ищеца потребено количество вода за процесния имот, съобразно показанията на водомера, съответства на протокола от м.06.2022 г., доколкото при съставянето на последния е отчетено показания по-голямо от процесното, доколкото и това отразяване следва процесния период и е логично да е било натрупано допълнително потребление. Че при съставяне на протокола от м.06.2022 г. е отчетено показания по-голямо, от колкото в последния месец от отчетния период е още една индиция, че в имота е отчитано

реалното потребление.

В допълнение следва да се посочи, че видно от описа на отчети, който е обобщен в таблица 1 към експертизата от гледна точка посочване на конкретното количество ***услуги отчетени като потребени в куб.м. се установява, че в имота е потребявано месечно количество между 6 и 12 куб.м. / отделно е разпределяно и количество от общ водомер/, което потребление се явява напълно нормално за битовите нужди на тричленно семейство, доколкото ответницата е настанена в жилището заедно с още двама членове на нейното семейство.

За да формира изводите си за наличие на потребление на ***услуги в имота и начина на тяхното отчитане съдът съобразява и влязлото в сила решение между страните по гр.д.13896/2021 г. по описа на ВРС, с което е признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 967.01лв. (деветстотин шестдесет и седем лева и 01ст.), представляваща сбор от главници за ползвани и незаплатени*** услуги за периода от 07.08.2019г. до 18.05.2021г. на адрес гр.Варна, жк*** и сума в общ размер на 79.21лв. (седемдесет и девет лева и 21ст.), представляваща сбор от обезщетения за забава върху тези главници за периода от 09.10.2019г. до 13.06.2021г. Процесният за това производство период непосредствено предшества разглеждания в настоящото производство като за него е прието, че в имота реално е потребявано количество ***услуги, което е отчитано от ищеца. Доколкото ответникът не е навел конкретни твърдения за промяна в обстоятелствата за отчитане на реално потребявано количество вода, които да е доказал и с оглед събраните доказателства, по настоящото дело също се установява, че в имота реално се потребяват ВиК услуги, които за процесния период са отчитани с ел. карнети.

При изложеното, съдът намира, че искът за главница е основателен.

По иска по чл.86 ЗЗД

Според чл.84., ал.1, изр.1 от ЗЗД, когато денят на изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. Съгласно чл.33, ал.2 от ОУ потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях Вик услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Съобразно тези разпоредби вещото лице е посочило, че нормата от ОУ е спазена, т.е. е начислена лихва от 17.07.2021 г. – 19.02.2023 г. / дата предшестваща подаването на заявлението по чл.410 ГПК/. Съдът дава вяра на експертното заключение, поради и което намира, че иска за лихва за забава е основателен за размера, посочен от вещото 45,75 лв. за периода от 17.07.2021 г. – 19.02.2023 г. Доколкото ищецът е претендирал сумата 45,62 лв., която е по-ниска от изчислената от вещото лице, а съдът в обвързан от искането на ищеца, претенцията за лихва за забава се явява изцяло основателна.

По разноските:

С оглед изхода на спора, право на разноски има ищецът.

Ищецът е доказал заплащането на следните разноски в исковото производство 75,00 лв.- държавна такса, 300 лв.- за особен представител на ответника, 250,00 лв.- депозит за ССЧЕ, а на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП съдът определя 100 лв. юрисконсултско възнаграждение. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 725,00лв.- разноски в исковото производство.

С оглед даденото задължително тълкуване в Тълкувателно решение № 4/ 2014 г. на ОСГТК на ВКС относно разпределението на отговорността за разноски, направени в заповедното производство, настоящият състав следва да постанови осъдителен диспозитив, с който да се произнесе по този въпрос.

Ищецът е сторил разноски в размер на 25,00лв.- държавна такса и 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение, като съразмерно в уважената част от исковите, следва да се присъди сумата от 75,00 лв.- разноски в заповедното производство.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че С. Т. Т., ЕГН: *****, адрес: гр. **** дължи на „***“, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „***“, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.327, ал.1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86,

ал. 1 ЗЗД, сумата от 366,79 лв. /триста шестдесет и шест лева и седемдесет и девет стотинки/, представляваща дължима главница за периода от 18.05.2021 г. до 18.04.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението /23.02.2023 г./ до окончателното погасяване на задължението и сумата от 45,62 лв. /четиридесет и пет лева и шестдесет и две стотинки/, представляваща обезщетение за забава за периода 17.07.2021 г. – 19.02.2023 г., всички суми, дължими във връзка с фактурирани ***услуги, по партида с аб. № ***, за периода 17.06.2021 г. – 19.04.2022 г., за обект, находящ се на адрес: гр. В***, за които суми е издадена Заповед № ***/24.02.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № ***/2023г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в,

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 ГПК, С. Т. Т., ЕГН: ***, адрес: г****** да заплати на ***, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „*** ***, сумата от 725,00 лв.- разноски в исковото производство и сумата от 75,00 лв.- разноски в заповедното производство

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____